

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 43. S. Niconis Armeni extrrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. nonagesimo quinto, Indictione octava,
A.C. 995. Patriarcha Constantinopolitanus ordinatus est, vir doctus, & arte medicinæ excellens. Sedem tenuit annis tribus.
Cedr. ibid. Successorem habuit Sergium Abbatem Monasterii de *Manuel*, ex familia Photii oriundum, qui annis viginti Sedem occupavit.
p. 717.

§. XLIII.

S. Niconis Armeni extrema.

Primos, quibus Sergius sedit, annos S. Nicon Armenus vitæ supremos habuit. Is relicta Insula Creta in Epirum navigaturus Lacedæmonem † se recepit, unde cum S. Viri fama late spargeretur, circa annum nongentesimum octogesimum primum Basilius Apocaucus, illius provinciæ Præfectus, missis nunciis rogavit, ut ad se Corinthum veniret, quippe se sperare, S. Viri præsentia a morbo, quocum conflictabatur, liberari posse, & a metu Bulgarorum, qui Epirum depopulati, in Peloponesum perniciem illaturi ferebantur. S. Nicon Corinthum appulit, & non solum ægrum sanavit, sed etiam formidinem abstulit, significans, Bulgarios alio cursum flexisse.

Haud longo post tempore, S. Nicon Amyclis, alia Peloponesi civitate, diversante, primarii Lacedæmoniorum cives certatim ad eum convolant enixe oran-

† hodie My-
 sitra
Sup. l. LVI.
§. 25. vit. ep.
Baro. an.
 981.

orantes, ut eorum urbem a pestifera lue ^{Sæculum X.}
 purgaret. Ille petitioni annuit addita ^{A. C. 995.}
 conditione, si Judæos urbe expellerent; ^{id. an. 982.}
 quin etiam promisit, si id facerent, se
 quod superesset vitæ apud ipsos ductu-
 rum. Judæis ejectis, quotidie ex univer-
 sa Peloponeso ægrorum omnis generis
 catervæ accurrebant, quas S. Vir, cum
 sanitatem corporum tribueret, etiam pa-
 terno affectu ad poenitentiam exhorta-
 batur. Unus erat Joannes Aratus, qui
 proscriptos Judæos dolens S. Niconem
 conviciari audebat. Sed cum opificii
 cujusdam obtentu unum in civitatem
 introduxisset, obstitit fortiter Nicon, &
 fuste, qui propter jacebat, arrepto Ju-
 dæum male acceptum foras extrusit. Us-
 que adeo Hebraicam gentem averfabatur.
 Hac vero re comperta Aratus, fu-
 rens in S. Virum invehitur, qui nullo
 iracundiæ motu turbatus, *abi, inquit, &*
ad te ipsum redi, infelix! desle scelera
tua. Brevis enim senties, quæ arrogantia
sint præmia. Nocte proxima Aratus so-
 mnio terrifico, in quo flagris cædi & car-
 ceri mancipari sibi videbatur, punitus
 est, quod Servum Dei contumeliose ha-
 bere non exhorruisset. Evigilans gra-
 vem statim in febrem incidit, veniam
 facti a S. Viro petiit, & tertia die migra-
 vit e vita. Inde metus ingens & tre-
 pidatio Lacedæmonios invasit.

Y y 5

Qua-

Sæculum X.
A. C. 995.

Quadam die Dominica, tempore quo Psalms ad Vesperas cantabantur, Prætor, nomine Gregorius, in area ante Ecclesiam cum Sphæristis exercitabatur, tanto tumultu, ut ludentium & spectatorum clamore officium Divinum peragentes turbarentur. Nicon Ecclesia egressus virili libertate licentiam castigat. At Prætor ludi amantissimus, & tunc forte, quod ab adversa parte vinceretur, excitator, Niconem contumeliose habitum a suis ex urbe expelli iussit. Non claudo pede secuta est vindicta, nam cum manum extendit, redeuntem pilam excepturus, ea primum, moxque omnia membra paralyti icta sunt. Igitur acutissimis doloribus excruciatum, cum remedia omnia infra malum essent, iussu Episcopi sui S. Niconem vocari præcipit, & supplex illatæ injuriæ veniam petit. Ille acceptæ contumeliæ immemor, nulla rei præteritæ mentione facta ægrum curavit, ex quo Prætor S. Viri amicitiam constanter coluit. S. Nicon ad Superos evolavit anno circiter nonagesimo nonagesimo octavo, vigesima sexta Novembris, qua die Ecclesia tam Græca, quam Latina ejus memoriam celebrat. Ejus Sepulchrum compluribus miraculis in ipsius Monasterio Lacedæmone claruit, ubi etiam ejusdem vera imago, per prodigium, ut ferebatur, picta

Mart. Rom.
Es Menolog.
26. Nov.

cta affervabatur, secundum quam vitam Sæculum X.
A. C. 995.
 S. Niconis Scriptor ipsius speciem nobis
 exhibet in hunc modum: *Erat statura
 procerus, nigris capillis, habitu eremiti-
 co & obsoleto, virgam manu gerens, cu-
 jus apex in crucem desinebat.* Hujus vi-
 tæ annis circiter centum quinquaginta
 postquam S. Vir ex hoc mundo abiisset,
 aliquis Abbas ejusdem monasterii Au-
 ctor fuit.

§. XLIV.

Apologia Abbonis.

In Francia nata inter Arnulphum Episco- vit. Abb.
c. 8.
 pum Aurelianensem & Abbonem Ab-
 batem Floriacensem, ob petitum ab Epi-
 scopo & non præstitum juramentum, jura-
 menta in dies magis accendebantur. Nam
 Abbonem Turonem ad celebrandum S.
 Martini Festum proficiscentem Episcopi
 Aurelianensis Vasalli noctu invadunt, in-
 sultant, & quosdam de ejus familia tam
 gravibus afficiunt vulneribus, ut de vita
 periclitarentur. Et Episcopus quidem
 Abbati satisfactorius, ex reorum numero
 aliquos ad eum adduxit, ipso præsentem
 virgis castigandos; sed noluit Abbas ob
 hanc injuriam vindictam sumi.

Sub idem tempus ad S. Dionysium in
 Francia celebratum est complurium Epi-
 scoporum Concilium, in quo tractatum, c. 6.
tom. 9. Conc.
p. 771.
 an non oporteret decimas a Laicis, Mo-
 nachis-